

SKATTEMINISTERIET

j.nr. 12-028342
Dato : 22. februar 2012

Til

Folketingets Skatteudvalg

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 277 af 25. januar 2012.
(Alm. del).

Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Torsten Schack Pedersen (V).

Thor Möger Pedersen /Søren W. Clausen

Spørgsmål:

"Hvad mener ministeren om divergensen mellem kommunernes og SKATs oplevelse af skyldnernes betalingsevne, jf. artikler i Jyllands-Posten den 6. januar 2012. "SKAT skal jage rigtige penge" og "Borgmestre: Vi skal have pengene"?"

Svar:

I artiklen "Borgmestre: Vi vil have pengene" kritiserer både KL-formand Jan Trøjborg og 5 sjællandske borgmestre SKATs inddrivelsesindsats, som påvirker den kommunale økonomi i negativ retning. Der henvises til at SKAT ikke inddriver gæld, men i stedet afskriver gælden i for stort omfang. I den forbindelse nævnes den tidligere skatteministers handleplan, hvori indgår en såkaldt "Operation Rent Bord".

De kommunale tilgodehavender til inddrivelse hos SKAT udgør pt. ca. 8,8 mia. kr. Kommunerne får refunderet hovedparten fra staten, så alene ca. 1,7 mia. kr. ud af de 8,8 mia. kr. påvirker den kommunale likviditet. Staten bærer således størstedelen af den likviditetsmæssige byrde.

Staten har ikke nogen interesse i at nedprioritere den offentlige restanceinddrivelse, uanset om et krav er kommunalt eller statsligt. Manglende inddrivelse af de offentlige restancer begrænser det offentliges økonomiske råderum.

SKAT afskriver fra sag til sag løbende restancer, når en skyldner opfylder lovens betingelser herfor. Masseafskrivninger anvendes ikke som nævnt i dagspressen, jf. min besvarelse af spørgsmål 262. SKAT bruger således ikke tid på at holde liv i restancer, hvor SKAT vurderer, at inddrivelse er udsigtsløs. SKAT anvender afskrivningsreglerne med forsigtighed, og afskriver ikke de krav, hvor der er udsigt til at få pengene hjem.

Kommunerne kender ikke de samlede restancer (kun egne restancer) og økonomiske forhold hos de pågældende personer. Det gør SKAT derimod, og det er det samlede restancebillede, der udgør grundlaget for at vurdere, om kravene kan afskrives. Netop overblikket over den enkelte skyldners samlede gæld til det offentlige og den ensartede behandling af borgerne, var jo også en af de væsentligste grunde til at samle inddrivelsen hos én myndighed som led i kommunalreformen.

I artiklen "Skat skal jage rigtige penge" citeres jeg får, at SKAT ikke skal bruge ressourcer på at jage gæld fra borgere, som ikke har betalingsevne. Det betyder ikke, at SKAT uden videre opgiver at inddrive pengene hos disse borgere. Gælden bliver blot parkeret og afventer enten at borgerne igen får betalingsevne eller

at kravet afskrives, men kun hvis betingelserne for afskrivning vurderes at være opfyldt og kun fra sag til sag.

I stedet ønsker jeg at bruge SKATs inddrivelsesressourcer over for de skyldnere, der lige nu har en reel betalingsevne, således at disse offentlige restancer omdannes til reel likviditet i de offentlige kasser.